

הציידיים רבים ביניהם על הפרווה - אך הדוב של מיפלגת העבודה עדיין חי

עבודת הדוב

יעילות היה טמון עד כה בעמדתה של ממשלת ישראל. בלחצים גלויים ועדינים, בתחבולות מתחכמות אינסופיות, בטכסי סי הטעייה והשהייה והסחה, הצליחו ממשלות אשכול, גולדה ורבין להחניק את כל יוזמותיהם של אבותינו. אך עשו זאת מפני שסברו כי כדאי לישר ראל להחזיק בשטחים, ולדחות את ההסדר עד כמה שאפשר.

אבל הן עשו זאת גם מטעמים של מדיניות פנים. הן האמינו כי כל הסדר, שיכלול בהכרח החזרת שטחים, יזיק למיפלגת העבודה ליד הקלפי. **שיקול זה חשתנה עתה.**

צחק רבין מאמין כי הצלחה של מיפלגת העבודה תלויה ביכולתה להעביר את הבחירות מנושאי פנים לנושאי חוץ, אין ספק שהוא צודק בכך. לכן הוא יפרק את המחסום הישראלי, שעצר עד כה את ההתקדמות לקראת ההסדר, וידליק את האור הירוק ברמזור.

באביב 1977 יתחיל משאומתן רציני למען הסדר. קשה להניח כי יסתיים תוך כמה חודשים. אבל עד לבחירות הוא יכול להניב כבר פירות. בצורת הסכמה ראשונה כלשהי, וגם אם לא תושג עדיין הסכם כמה על נושא מוחשי, הוא יעלה לנגד עיני הבוחר הישראלי את התמונה של התקדמות נמרצת לקראת הסדר. יחיה ברור אז לתושבי כי הבחירות יהיו בין שלוש תוצאות: החזרת שטחים בליישוב, וזוהי שאלת גורל, שיהיה הכרח להשיב עליה. גם הבוחר הפרימיטיבי ביותר יבין כי כל בעיית הפנים מיותר — החל באינפלציה וכלה בגובה מס ההכנסה — תלויות בתשובה לבעיית "חיצונית" זו.

הבחירות תהפוכנה או למושאי עמ, אם לא על הצעת הסדר מפורטת, הרי לפחות על הנכונות ללכת להסדר שהקווים הכלליים שלו יסתמנו באופן מיפלגתי העבודה תגיד לבוחר: רק אני יכולה להשיג הסדר כזה. הליכוד יגיד לבוחר: רק אני יכול להשיג את הממשלה ולמנוע הסדר כזה. זה יהיה הנושא המרכזי להכרעה. הדוגמה של הסדר הביניים הוכיחה כי יש עדיין בישראל רוב גדול של אזרחים הרוצים בהסדר, והסולדים מפני מלחמה נוספת. ארץ ישראל השלמה יכולה למלא את החלל בעוקצותיה. אבל הכרעה הצבירה מתגלית בקול דממה דקה. ליד הקלפי, **אתו מצב ייווצר אם תתפרק הממשלה, ותוקדמנה בחירות.** כפי שראינו, יכול הדבר לקרות רק אם תפרוש המסדל. פרישה כזאת תיתכן רק במקרה אחד: אם התקדם הממשלה לקראת הסדר, שיעור את גושי אומנים מריבצו, ושיכריח את זבולון המר לפרוש גם או תלך מיפלגת העבודה אל הבוחר כנושאת דגל הפשרה השפויה — וענייני החוץ יעמדו במרכז הוויכוח ביום הבחירות.

היה זה מצבם של כל המיפלגות החדשות, הקמות לבקרים? הן יכולות להישאר מאוחדות, ולשאת את דברן ברמה, רק כל עוד מדברים על שחיתות וריבונות ושיטת הבחירות. אולם הן תתפרקנה או תשתקנה ברגע שההכרעה היא על בעיות של חיים ומוות. ברישת ידיו גרים זאב וכבש, ונער קטן רועה בהם. שרן כמו אמנון ורבין שטיין רועה בצוואת עם סופרי סיפורים כמו מאיר זורע. אידייליה זו תתנפץ הבכי רח אל סלע המחלוקת של בעיית הסדר. ומצב דומה קיים בכל המיפלגות החדשות האחרות, המתחמקות מן הבעיה. **רק מי שיש בפיו בשורה רצינית ורלוונטית, הנוגעת לבעיית היסוד, וישמעט כיום בחירות, יישום של חלק עדין את עוריהו.**

הבחירות הבאות לא תתנהלנה, קרוב לוודאי, על ענייני פנים. ולא מפני שהבעיות הפנימיות תיפטרנה. יש רק דרך אחת לסלק אותן, לפחות זמנית, מן הדרך: למנות מנהיגות כלכלית חדשה, בעלת סמכות מוסרית ומעשית, שישכנע את הציבור שאכן החלה מיתקפה יעילה ומרוכזת על מיפלגות האינפלציה, השחיתות, הכלכלה השחורה והפער הדרתי.

לפי כל הסימנים, אין למיפלגת העבודה היכולת או החשק לבצע ניתוח מכאיב כזה עכשיו. לכן תישארנה כל הבעיות

מים ייסגרו, יפשו את הרגל? ישראל היא ארץ מהירה. כמו בממלכתה של המלכה בעליטה בארץ בפלאות, צריכים לרוץ כאן מהר מאד כדי להישאר באותו מקום. **הציידיים הגיבורים, המצטלמים כיום בפוזות גאוותניות של ניצחון, כאשר המאבקת השלופה בידם הימנית, עוקים לגלות בעוד חצי שנה שהם שויכים כבר לעבר.**

קובע שהבחירות תתקיימנה בסוף 1977, ולא בתחילתה?

הפנימיות על כנף, לשימחת ציידיהדובים. אולם שימחה זו אינה במקומה. מפני שבעיות מכאיבות אלה לא יעמדו לנגד עיניו של הבוחר ליד הקלפי. **דעתו תהיה נתונה אז לבעיות חוץ.** וכשם שאדם עשוי לשכוח את האולקוס שלו, כאשר הוא לוקה לפתע בכאבי שריריים רצחניים — כן תישכחנה בעיות הפנים כימעט לגמרי, כאשר תזדקק לעיני הציבור השאלה הגדולה: **החוזיר שטחים או לא?**

אין שמץ של ספק בכך שבראשית 1977 תפתח יוזמה מדינית בינלאומית, בממדים שלא היו כמותם במרחב שלנו מאז 1967. **ממשלה חדשה תיכנס לתפקידה בואשינגטון. שריהחוק החדש הוא מדינאי נמרץ ומנוסה, שאינו צריך לדמוז את הבעיות מן ההתחלה, כאילו היה חובבן שהגיע זה עתה מעירישה במערב. יתרו על כך, הוא יקבל מדי שריהחוק יהיה צא תיק מוכן, שיאפשר פתיחת יוזמה מדינית.**

מצד ארצות יערב מופעל לחץ כביר למען חידוש יוזמת השלום בדיפיות. מצריים, סוריה, סעודיה ואש"ף לוחצים כולם בי כיוון זה. מצד המדינות של "חזית הסיר רוב" אין התנגדות פעילה לכך. גם ברית המועצות, אף שאינה מאושרת למראש יוזמה שהיא כולה אמריקאית, לא תפריע כנראה למהלך זה, ביגלל סיבות משה. מילחמת לבנון, שהכניסה אנדרלמוסיה למחנה הערבי, חוסלה במפתיע, ובמהיר רותשיא, לקראת אפשרות זו. המחסום העיקרי לפני יוזמת השלום

החוק קובע זאת. על פי החוק, ניתן להקדים את הבחירות רק בדרך אחת: על ידי חוק שיתקבל בכנסת. **הכנסת מורכבת מעסקנים. די רבים מעסקנים אלה אין כל סיכוי להימצא גם ככנסת הבאה. לדידם, הצבעה לפיזור הכנסת השמינית היא פסקידן מוות פוליטי. אין כימעט כוח בעולם המסוגל להכריחם להרים את יריהם נגד עצמם.** בבריטניה יכול ראשהממשלה להחליט בעצמו על פיזור הכנסת. הוא פשוט נוסע ברוב הדר אל הוד מלכותה, וזו חותמת לו על הצו המבוקש. זוהי אחת הזכויות של ראלי יכול רק לקנא בה.

אמנם, גם בישראל יכול להיווצר מצב שאינו מותר ברירה אלא לפור את הכנסת. אם הקואליציה השולטת מתפרקת, ור אין אפשרות להקמת קואליציה אחרת, נר צר מצב כזה. אך האם זה יכול לקרות כאן? עכבר הל"ע שאג, אבל הוא חזר לחור שלו. אפילו ייצא מחר מן החור וישאג שוב, אין בכך כדי להפיל את הממשלה. רק פרישת המסדל עשויה ל"הפיל את הממשלה, וזכהכריח את הכנסת להחליט על בחירות מוקדמות. אולם אפשרות זו אינה סבירה. וגם אם תתממש, היא לא תביא — כפי שניווכח מיד — ברכה ואזרר ציידיהדובים.

ולא מפני שהבעיות הפנימיות תירפטנה. להיפך, הן תלכנה ותחרפנה.

חלקים את עור הדוב. הציידים כבר מתמוגגים מנחת בריסיתיהניצחון. כל אחד מהם מתפאר ב"חלקו בהפלת החיה האימתנית, מתגאה בגבורתו ובזריזותו. גביע היין עובר מיד ליד, ושירי צייד עליונים מתנשאים בכלל. תוך כדי כך מתחיל הוויכוח על חלוקת השלל. הדוב הוא חיה גדולה, ויש לו פריזיה גדולה. אבל הציידים רבים, וכל אחד מהם מאמין שמגיעה לו לפחות מחצית הפרווה המפוארת. פהיזום כבר מתחילת לפרוץ קטטות, הקולות מורמים בזעם, וייתכן מאד שהציידים יתפלו איש על רעהו. יש רק צרה אחת: **הדוב עדיין לא ניצוד.**

יפלגת העבודה שרויה במצב קשה. מעידים על כך הכותרות בעיתונות. מישאל ידעתיקהל, השיחות ברחוב, ואיך יכול להיות אחרת?

הממשלה אינה מתפקדת כראוי. האינפלציה דוהרת, ובולעת בריצתה את שכר עמלו של העובד. המשכורות אינן מספיקות להסתח קיום הוגן, וברחבי המשק פורצות שבתות, שבתות, סנקציות וסנקציות נגדיות. פרשות השחיתות הגדולות, אשר במר כון עומדים אישים בכירים, אין מיפלגת העבודה, מסעירות את האזרח. מיפלגת העבודה עצמה שסועה ומרוסקת, ראשיה מסוכסכים זה עם זה, השינאה ההדדית בין חבריה אוכלת כל חלקה טר בה. אישים וסיעות מתרוצצים בקירבה כמו עכברים מטוממים. **אין ספק — מיפלגת העבודה עשויה להתמוטט כבחירות היבאות, מבני שהציידים יצטרכו לטרוח הרבה.**

בשני תנאים: ראשית, שהבחירות תתקיימנה מיד. שנית, שהנושאים הנ"ל אכן יעמדו במרכז הבחירות.

קובע לזוראי ששני התנאים הי אלה לא יתמלאו.

בחירות לכנסת התשיעית אמורות להתקיים בעוד 11 חודשים. כנסיות של ישראל, זהו הרבה, הרבה זמן.

במשך 11 חודשים עלולות סכיניהם של מרבית הציידים להחליד. הציידים עלולים לפצוע, כבשגה, את עצמם. לפוליטיקאי מיקצועי קשה מאד לעבור תקופה כה ארוכה מבלי לעשות שטיות. על אחת כמה וכמה קשה הדבר לחובבנים שאפתניים, חסרי כל נסיון. הנאלצים לנוע כל העת ולדבר כל הזמן, כדי למשוך אל עצמם תשומת לב. כל אחת מן המיפלגות החדשות, שקיבלו על עצמן את מלאכת הצייד, דומה לשק מלא חתולים. חתולים ששק עלולים לריב. **כמה זמן ניתן להחזיק ביחד את רשימתו של יוגאל ירון, למשך, מבדי שופרצו בה מריכות, קטטות, פידוניהם? כמה פעמים במשך 11 חודשים יקולים גופים וגופיפים אלה להתאחד ולהתפגש?** להבדיל מן הסופרימארקטים הישנים והמנוסים, הרשימות החדשות דומות לבורסיקים אופנתיים. לבוטיקים כאלה יש צרה — הם תלויים בחוקי האופנה. האופנה היא הפסככה. אין היא יודעת נאמנות או צדק. הבוטיק האופנתי של היום הוא מחסן הסמרטוטים של מחר. הגברות מעיפות מבט משועמם בחלוציהראוה שלו. מפקחת ור פונות לבוטיק תבא. **כמה בוטיקים חדשים עוד ייפתחו עד לבחירות? כמה מן הקיני**